

Els puros de Winston Churchill

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 21.06.08

Rajoy vol pescar al centre a l'apostar per De Cospedal i tres vicesecretaris (Arenas, González Pons i Ana Mato). Però també pretén acostar la imatge malcarada del PP a l'Espanya oberta del 2008. La passada legislatura, les cares del PP van ser Acebes i Zaplana, dos advocadets rasos molt lligats a la segona legislatura d'Aznar --la del casament, la vaga general i les Açores-- i amb perfil carca. Acebes, legionari de Crist. Zaplana, lligat al boom immobiliari de la costa llewantina.

¿Qui els relleven? Dues dones joves, amb vida personal allunyada de l'Església (una casada pel civil; l'altra divorciada i mare per inseminació artificial), amb sòlida preparació com a advocades de l'Estat i amb arrels més meritocràtiques que militants al PP. És un canvi d'imatge radical.

I la vicepresidenta ja no pot contestar al Congrés Soraya Sáenz de Santamaría amb les mateixes falques que ho feia a Acebes i Zaplana. Les advocades de l'Estat tenen més ganxo. I més nivell. I l'estrateg de Ferraz, Pepiño Blanco, tindrà al davant, no la simplicitat dretana d'Acebes o Zaplana, sinó el càlcul ambiciós de De Cospedal o el més alambinat de González Pons, el nou portaveu.

Zapatero ha hissat la bandera de l'ascens de la dona al poder polític. Rajoy respon. Davant de la vicepresidenta, Soraya, més jove i aplicada.

Davant de Chacón i Bibiana Aído, María Dolores de Cospedal i Ana Mato. Rajoy ha plagiat i Zapatero ja no té aquesta bandera en exclusiva.

I darrere del canvi del PP hi ha el pes de dos històrics. Primer, Javier Arenas, amb la seva experiència acumulada com a ministre de Treball, secretari general del partit i vicepresident. Que sap el que és arrossegarse per terra davant del PSOE a Andalusia (i aixecar-se). I el bressol d'Arenas no és AP, sinó la UCD. El segon és Pedro Arriola, el sociòleg consultor que va convèncer Aznar d'anar al centre per guanyar, que als 90 va prescriure el núvol de dones juntament amb Aznar (Villalobos, Fernanda Rudi, Barberá...), i que va auscultar ETA.

I Pons va confessar ahir l'estratègia a TVE al dir que el PP volia ser un partit molt ample, atrapa-ho tot, en què se sentissin còmodes tant els que, a Amèrica, van apostar per Bush com els que prefereixen Hillary o Obama, com ell mateix. La meta és enterrar a pany i clau el PP reaccionari i clerical. I fer una oferta amable. Una Pepsi que destroni la Coca Cola.

Vaig llegir que el 1945, quan va perdre les eleccions després de salvar Anglaterra, Winston Churchill va dir que si la preferència dels anglesos pels laboristes es devia a les vivendes socials, els tories no havien de ser menys. Churchill va tornar al poder el 1951 fumant un dels seus puros, ¿com Rajoy?